

„Máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“ (Lk 15,32) □

Touto větou končí známé podobenství o marnotratném synovi. Má nám ukázat velikost Božího milosrdenství. Uzavírá kapitolu Lukášova evangelia, ve které se Ježíš tomuto tématu věnuje ještě ve dvou dalších podobenstvích. Znáš příběh o ztracené ovci, kterou šel pán hledat a ostatních devětadevadesát ovcí nechal v pustině? A

vzpomínáš si na vyprávění o ztracené stříbrné minci a radosti ženy, která poté, co ji našla, svolala své přítelkyně a sousedky, aby se s ní radovaly?

„Máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“ □

Bůh se obrací na tebe i na všechny křesťany a zve všechny, aby se spolu s ním veselili, oslavovali a radovali z návratu hříšného člověka, který byl ztracen a zase nalezen. Těmito slovy se v podobenství otec obrací na staršího syna, který s ním žil celý život, ale po celodenní tvrdé práci odmítá vejít domů, kde se oslavuje návrat jeho bratra. Otec šel věrnému synovi vstříc stejně tak, jako šel vstříc synovi ztracenému, a snažil se ho přesvědčit. V pocitech otce a staršího syna je však výrazný rozdíl. Otec chce ve své bezmezné lásce a obrovské radosti, aby se s ním všichni radovali, ale syn je vůči svému bratrovi naplněn pohrdáním a žárlivostí. Ani ho už za svého bratra neuznává. Když o něm hovoří, říká: „Tenhle tvůj syn, který prohýřil tvůj majetek.“

Otcova láska a radost z návratu syna ještě více zdůrazňuje zlobu druhého syna, která prozrazuje jeho chladný a - dalo by se říci – falešný vztah k otci. Tomuto synovi sice záleží na práci a na plnění povinností, ale přitom nemá otce rád synovskou láskou. Lze říci, že je vůči němu poslušný spíše jako k pánu.

„Máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“

Těmito slovy Ježíš varuje před nebezpečím, kterému můžeš být vystaven i ty, a to tím, že povedeš život slušného člověka, založený na hledání vlastní dokonalosti, ale přitom budeš posuzovat méně dokonalé bratry. Pokud totiž „lpíš“ na vlastní dokonalosti, jsi zaměřen jen na sebe, naplňuješ se sebou samým a jsi plný sebeobdivu. Chováš se jako ten syn, který zůstal doma a vyjmenovává otci své zásluhy: „Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil.“

„Máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“

Ježíš se staví proti postoji, ve kterém by vztah k Bohu byl založen jen na zachovávaní přikázání. Takové zachovávaní však nestačí – toho si je i židovská tradice velmi dobře vědoma. V tomto podobenství Ježíš objasňuje božskou lásku tím, že ukazuje, jak Bůh, který je Lásky, dělá první krok k člověku, aniž by bral zřetel na to, zda si to zaslouží či ne. Chce, aby se vůči němu člověk otevřel, aby s ním mohl vytvořit autentické společenství života. Je pochopitelné, že největší překážkou pro Boha-Lásku je život těch, kteří se zaměřují jen na činnosti, díla, zatímco Bůh chce jejich srdce.

„Máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“ □

Ježíš tě těmito slovy vyzývá, abys měl vůči hříšníkovi tutéž bezmeznou lásku jako Otec. Ježíš tě volá k tomu, abys míru lásky, kterou má Otec k jakémukoliv člověku, nesoudil podle svých měřítek. Když Otec vyzývá staršího syna, aby s ním sdílel jeho radost z nalezeného syna, žádá i tebe, abys změnil svou mentalitu a přijímal jako bratry a sestry i ty muže a ženy, vůči kterým bys pociťoval jen pohrdání a nadřazenost. To v tobě vyvolá opravdové obrácení, protože tě to

zbaví přesvědčení, že jsi lepší. Pomůže ti to vyhnout se náboženské netolerantnosti a přijmout spásu, kterou ti Ježíš získal, jako ryzí dar Boží lásky.

Chiara Lubichová

- 1) Slovo života na březen 2001, otištěno v časopise Città Nuova č. 4/2011, s. 7 a v časopise Nové město č. 3/2001.
- 2) Srov. Lk 15,4-7.
- 3) Srov. Lk 15,8-10.
- 4) Lk 15,30.
- 5) Lk 15,29.